

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola XXVIII. Gregorii Papae I. Ad Evmdem. De monachis Theodosii
abbatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

S. Bonau.
lib. 1. c. 20.
phar.

latium, ministerium, officiumque suum circa eandem ecclesiam deuotiori mente prouocentur impendere. Præterea decem solidos, quos Rustico archidiacono suo Festus quondam episcopus superscriptæ ecclesiæ abstulit, fraternitas tua omni cessante ambiguitate restituat; quia in tantam dicitur eum pauperiem peruenisse, ut conferendum illi potius esset, quam aliquid ab eo auferendum. Durum enim est, & procul a sacerdotis officio, & personam positam sub necessitate negligere, & studio congregandi indecenter inhiare pecuniis.

EPISTOLA XXVII.

GREGORII PAPÆ I.

AD CYPRIANVM DIACONVM.

De Cicerone monacho lapso.

Gregorius Cypriano diacono.

Ioan. diac.
lib. 3. c. 11.

BENENATVS frater & coepiscopus noster Ciceronem quemdam monachum, qui pro suis excessibus a dilectissimo filio nostro diacono Petro, tunc autem subdiacono & rectore patrimonii nostri, est in pœnitentiam deputatus, iuris ecclesiæ suæ famulum esse perhibet, eumque sibi cum rebus suis postulat debere restitui. Necesse est ergo ut dilectio tua studiose perquirat. Et si ita verum esse constiterit, superscriptum Ciceronem cum rebus suis, quæ apud Fantinum defensorem dicuntur esse depositæ, dominio Misenatis ecclesiæ sine aliqua dilatione restituere, ut postquam a monachica conuersatione culpæ lapsus se abripuit, iugum domini sui, quod euadere in conuersatione permanens poterat, recognoscat.

Mense Maii, indictione decimatercia.

EPISTOLA XXVIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD EVMDEM.

De monachis Theodosii abbatis.

Gregorius Cypriano diacono.

PERVENIT ad nos insinuante Theodosio abbate monasterii sancti Martini tres illic in Sicilia monachos, quos
pro

pro vtilitate monasterii sui transmiserat, remansisse, & petiit a nobis, vt cum tuo eos solatio in suum debeat monasterium reuocare. Dilectio ergo tua, quæ nos huiusmodi causas zelare valde feruenterque cognouit, eos sollicita faciat indagazione perquiri, & inuentos ad superscriptum abbatem, cui contumaces extiterunt, sub competenti cautela atque districtione transmitti. Esto itaque sollicitus ne regularis districtio, vel dilatione aliqua, vel deputatorum remissione lædatur. Præsentiū vero portitoribus, qui pro agendis eiusdem monasterii vtilitatibus a supradicto Theodosio abbate noscuntur esse transmissi, in omnibus te instanter volumus præbere solatia, quatenus te concurrente, rationabiliter quæ sibi iniuncta sunt valeant explicare. Mancipia autem eiusdem monasterii, quæ prædictus abbas ab hominibus ecclesiæ nostræ indebite perhibet detineri, necesse est te modis omnibus perscrutari. Et si ita repperis, sine aliqua ea facito dilatione restitui.

EPISTOLA XXIX.

GREGORII PAPÆ I.

AD SEVERVM SCHOLASTICVM.

Vt persuadeat exarcho cum Agilulpho rege Longobardorum pacem inire.

Gregorius Seuerio scholastico exarchi.

QVI assistunt iudicibus, & sinceris erga eos dilectionibus obstringuntur, illa eis suadere debent atque suggerere, quæ & animam saluent, & opinioni non derogent. Proinde quoniam nouimus quanta fidei sinceritate excellentissimum exarchum diligatis, idcirco magnitudini vestræ quæ acta sunt indicare curauimus, vt hæc cognoscentes, ad consentiendum eum rationabiliter prouocetis. Scitote autem quia Agilulphus Longobardorum rex generalem pacem facere non recusat, si tamen ei dominus Patricius iudicium esse voluerit. Nam multa sibi in locis suis intra pacis terminum queritur esse commissa. Et quoniam sibi, si ratio iudicantium inuenerit, satisfieri postulat, & ipse quoque se satisfacturum modis omnibus pollicetur, si quid a partibus suis constiterit in pace esse

Concil. Tom. 13.

FFF